ST.ZJEDNOCZONE

REJESTR DOTYCZY:

HUPERT Juliusz J.

s/c ..... i .....

z d. .....

* 06.05.1910 w Tarnopolu

kraj: Małopolska Wsch.

+ 20.07.1995 w Chicago

kraj: USA

pochowany: .....

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

...../.....

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

Inż.elktr. /Polit. Warsz. 1932/

Dr nauk/Nortwestern Univ. US. 1951/

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
* Dziennik "wiazkowy 9.5.79 "Wyróżnienie "ybitnego Polskiego fizyka"	20/ 9.V.79/

Wyróżnienie Wybitnego Polskiego Fizyka

Dr Juliusz J. Hupert, profesor fizyki De Paul University, otrzymał najwyższą nagrodę tej uczelni, pn. Via Sapientiae (Droga Mądrości), w uznaniu jego wybitnych osiągnięć naukowych.

Dr Hupert urodził się w Tarnopolu w 1910 roku. Ukończył gimnazjum im. Mikołaja Reja w Warszawie, a po studiach na Politechnice Warszawskiej w 1932 r. otrzymał dyplom inżyniera elektryka.

W tym samym roku rozpoczął pracę naukową w Instytucie Telekomunikacji w Warszawie. W 1938 r. otrzymał stanowisko kierownika sekcji przekaźników.

Po wybuchu wojny został internowany do Rumunii, skąd zbiegł do Francji, a następnie do Wielkiej Brytanii, gdzie wstąpił do Królewskiej Marynarki Wojennej. Otrzymał wysokie stanowisko naukowe w admiralicji, prowadząc badania nad nowymi typami przekaźników.

W 1947 r. Juliusz Hupert został zaproszony do Stanów Zjednoczonych przez De Paul University na cykl wykładów z dziedziny elektryczności i elektroniki. Wkrótce podjął obowiązki dyrektora d/s badań naukowych w A.R.F. Products w River Forest, IL. Był tam odpowiedzialny za szereg badań nad projektami rządowymi. Opatentował 10 swoich wynalazków.

W roku 1951 r. Juliusz Hupert otrzymał stopień doktora nauk w Northwestern University. Od 1957 r. podjął się systematycznych wykładów na De Paul University, gdzie w dwa lata później został pełnym profesorem. Specjalizował się w elektrofizyce.

Dr Hupert jest autorem licznych publikacji naukowych. Piastował też szereg funkcji naukowych w innych placówkach i instytutach.

Od 1978 r. wybitny specjalista-fizyk przebywa na emeryturze.

W uznasadnieniu przyznania nagrody Via Sapientiae podkreślono m.in. jego zasługi w pracy pedagogicznej.

Nota:

Juliusz Hupert

Z Wikipedii, wolnej encyklopedii

Juliusz J. Hupert (ur. 6 maja 1910 w Tarnopolu, zm. 20 lipca 1995) – polski inżynier pracujący podczas II wojny światowej dla Admiralicji Brytyjskiej.

Juliusz Hupert studia ukończył na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w roku 1933. Stopień doktora uzyskał na uniwersytecie amerykańskim w Evanston w stanie Illinois w roku 1951, a tytuł profesora fizyki na uniwersytecie w Chicago w roku 1959. Przed wojną pracował w Państwowych zakładach Tele i Radiotechnicznych w Warszawie. W latach 1940-1947 pracował w Wielkiej Brytanii w Admiralty Signal Establishment, gdzie pracował nad udoskonaleniem łączności radiowej na morzu. Jego najważniejszym wynalazkiem był stabilizator częstotliwości nadajników okrętowych.

W latach 1947-1957 był wykładowcą w De Paul University w Chicago i pełnił funkcje dyrektora naukowego w firmie A.R.F Products Inc. Po 1957 roku pracował jako profesor na wydziale fizycznym De Paul University, prowadząc tam prace badawcze oraz wykłady z elektrofizyki. Zmarł w wyniku obrażeń spowodowanych upadkiem ze schodów.

Linki zewnętrzne

- Polski udział naukowy i techniczny po stronie alianckiej (http://w.kki.com.pl/piojar/polemiki/mysl/mysl5.html)

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Juliusz_Hupert&oldid=43050077”

Kategorie: Polscy inżynierowie | Urodzeni w 1910 | Zmarli w 1995

Tę stronę ostatnio zmodyfikowano o 12:12, 29 cze 2015.Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://wikimediafoundation.org/wiki/Warunki_korzystania).